

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om farledsavgift

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om farledsavgift ändras beträffande vissa tekniska frågor i anslutning till uppbörden av avgiften. Enligt förslaget slopas hänvisningarna till den upphävda tullagen och de författningar som givits med stöd av den. I lagen om farledsavgift föreslås nya bestämmelser, som grundar sig på den gällande

tullagstiftningen. Beslutanderätten i ärenden som gäller nedsättning av eller befrielse från farledsavgift föreslås bli överförd från trafikministeriet till sjöfartsverket.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Bestämmelserna i lagen om farledsavgift (1028/1980) i fråga om fastställande, debitering och uppbörd av farledsavgift föreslås bli ändrade på grund av den nya tullagstiftningen.

I 10 § lagen om farledsavgift bestäms att i fråga om fastställandet och erläggandet av farledsavgift, myndigheter, anmälningsskyldighet, avgiftsrättelse, efterdebitering, avgiftshöjning, felavgift, underlåtenhet att erlagga avgift och sökande av ändring gäller vad som föreskrivs i tullagen (573/1978) eller med stöd av den. Tullagen och alla bestämmelser som utfärdats med stöd av den upphävdes den 1 januari 1995, då den nya tullagen (1466/1994) trädde i kraft.

I 6 och 11 § lagen om farledsavgift hänvisas till handels- och industriministeriets behörighet i ärenden som gäller nedsättning av eller befrielse från farledsavgift. Sjöfartsärendena har redan tidigare överförts till trafikministeriets behörighetsområde. I propositionen föreslås att sjöfartsverket i stället för

trafikministeriet skall bevilja nedsättning av eller befrielse från farledsavgift.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Det är fråga om en lagändring av teknisk natur som inte har några särskilda ekonomiska verkningar.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid trafikministeriet i samråd med Tullstyrelsen och sjöfartsverket. Propositionen har behandlats i sjöfartsdelegationens arbetsutskott. Dessutom har ett utlåtande om lagförslaget inhämtats av finansministeriet. Representanter för redarföreningarna har i beredningsskedet föreslagit att trafikministeriet också i fortsättningen borde bevilja nedsättning av eller befrielse från farledsavgift eller också borde alternativt grunderna för nedsättning eller befrielse regleras noggrannare.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

4 §. Förordningen om farledsavgift (1016/1983) har ändrats så att engångsavgiften för utrikestrafik betalas när fartyget anländer från utlandet. I överensstämmelse med detta föreslås att 4 § skall ändras på motsvarande sätt, så att de uppgifter och handlingar som avses i förordningen skall inlämnas till den tullanstalt där fartyget inklaras.

5 §. Enligt paragrafens 1 mom. 2 punkt är alla fartyg som staten äger befriade från farledsavgift. Bestämmelsen har emellertid i enlighet med den ursprungliga avsikten tolkats så, att endast sådana statligt ägda fartyg som inte används i avsikt att bedriva handel skall vara befriade från avgift. Sådana fartyg är till exempel isbrytarna. För att den ursprungliga avsikten klart skall framgå, föreslås att paragrafens 1 mom. 2 punkt ändras så att befrielsen gäller enbart sådana statligt ägda fartyg som inte används i kommersiellt syfte.

6 §. Beslutanderätten i frågor som gäller lättnader i och befrielse från farledsavgift föreslås bli överförd från ministeriet till sjöfartsverket. Förslaget grundar sig på den utredning som den av trafikministeriet tillsatta farledsavgiftsarbetsgruppen gjorde 1994 om behovet av att revidera lagen och förordningen om farledsavgift (L 54/94). Nuvarande praxis förorsakar dubbelt arbete, eftersom ministeriet i allmänhet grundar sitt beslut på det utlåtande som sjöfartsverket ger. I paragrafens 1 mom. föreslås likväl bli bestämt att vederbörande ministerium, dvs. för närvarande trafikministeriet, skall kunna avgöra ett principiellt viktigt ärende.

Med stöd av paragrafens 2 mom. har också Tullstyrelsen genom förordning givits beslutanderätt i frågor som gäller avgiftsned-sättning till den del som beloppet av den förmån som beviljas inte överstiger 100 000 mk. Tullstyrelsen har behandlat ett tjugotal sådana ansökningar om året. Tullstyrelsens beslutanderätt i frågor som gäller avgiftsned-sättningar anses inte behövlig eller motiverad och därför föreslås det att bestämmelsen skall strykas.

Enligt förslaget skall det inte gå att söka ändring i besluten genom besvär. Beslut i ärenden som gäller lättnader är i allmänhet förknippade med förbud mot överklagande.

Eftersom en ny ansökan om lättnad kan göras anhängig oberoende av ett tidigare givet beslut finns det inte något direkt behov av ytterligare rättsskydd. I gällande lag om farledsavgift finns ett motsvarande förbud mot överklagande i 11 §.

7 §. Paragrafen föreslås ändras i enlighet med 4 § därför att engångsavgiften för utrikestrafik betalas när fartyget anländer från utlandet.

8 §. Det föreslagna 1 mom. motsvarar 9 § 1 mom. i den gällande lagen. Fastställandet, debiteringen och uppbörden av farledsavgiften skall enligt den nuvarande lagens 9 § ombesörjas av tullverket.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den skyldighet att lämna uppgifter som åligger den person eller den sammanslutning som ansvarar för betalningen av farledsavgift. För att funktionerna skall bli effektivare föreslås att uppgifterna också skall kunna lämnas i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling.

I paragrafens 3 mom. föreslås bestämmelser om att Tullstyrelsen skall få fullmakt att meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid betalning av farledsavgiften. En sådan rättighet ger möjlighet att meddela administrativa föreskrifter i synnerhet då ett anmälningsförfarande som grundar sig på elektronisk eller annan automatisk databehandling tas i bruk.

9 §. Den föreslagna paragrafen motsvarar 9 § 2 mom. i gällande lag.

10 §. Det föreslås att i paragrafen bestäms att i fråga om betalningen av farledsavgift, påföljderna vid dröjsmål med betalningen, indrivning i utsköningsväg och säkerställande av indrivning skall tillämpas vad som i 29 och 30 § tullagen bestäms om tull. Bestämmelsen ersätter 10 § i gällande lag, där det i fråga om ovan nämnda frågor hänvisas till den upphävda tullagen och de författningar som givits med stöd av den.

11 §. I den upphävda tullagen fanns bestämmelser om rättelse vilka enligt 10 § i den nuvarande lagen om farledsavgift har kunnat tillämpas i farledsavgiftsärenden. I den gällande tullagen finns inte några motsvarande bestämmelser. Av denna anledning föreslås att till paragrafen fogas en särskild bestämmelse om rättelse till avgiftstagarens fördel, som skall tillämpas i farledsavgifts-

renden. I den föreslagna paragrafen är det i första hand fråga om rättelse av räknefel eller därmed jämförbara misstag. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll den praxis som grundar sig på den upprädda tullagen.

11 a §. Av samma skäl som anförs i motiveringen till 11 § föreslås att även särskilda bestämmelser om rättelse till den avgiftsskyldiges fördel fogas till lagen. Dessa bestämmelser motsvarar till sitt sakinnehåll bestämmelserna i den upprädda tullagen.

11 b §. I paragrafen föreslås särskilda bestämmelser även om efterdebitering av farledsavgift. Dessa bestämmelser föreslås i likhet med bestämmelsen om rättelse till betalningsmottagarens fördel motsvara bestämmelserna i den tidigare gällande tullagen.

11 c §. Det föreslås att den som är skyldig att betala farledsavgift skall ges tillfälle att bli hörd innan en rättelse till avgiftstagarens fördel eller efterdebitering verkställs. Bestämmelsen motsvarar den allmänna rättsprincipen med hänsyn till den betalningsskyldiges rättsskydd.

11 d §. I paragrafen föreslås bestämmelser om höjning av farledsavgiften. Förutsättningarna för fastställande av en höjning och höjningsprocenterna motsvarar i tillämpliga delar vad som anges i den gällande tullagen.

11 e §. Bestämmelserna om farledsavgift förpliktar till överlämnande av särskilda dokument och uppgifter i vissa situationer för

att farledsavgiften skall kunna fastställas. För att de anmälningspliktigas ansvar särskilt skall betonas i lagen föreslås att en felavgift skall kunna tillgripas som sanktion i fall av underlåtelse. Avsikten är att bestämmelsen skall överensstämma med en bestämmelse i tullagen.

11 f §. Den gällande lagens 8 § innehåller en bestämmelse med stöd av vilken den som försummar sin anmälningskyldighet i fråga om farledsavgiften eller någon annan skylldighet eller som på något annat sätt har brutit mot bestämmelserna om farledsavgift kan dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader. Det föreslås att bestämmelsen skall bibehållas med samma innehåll, men att den skall tas in i 11 f §.

11 g §. I paragrafen föreslås att i fråga om sökande av ändring i distriktstullkammarens beslut gällande farledsavgift eller återbäring av farledsavgift i tillämpliga delar skall iaktas vad som i tullagen bestäms om sökande av ändring. Besvären skall anföras centraliserat hos Nylands länsrätt.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1980 om farledsavgift (1028/1980) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. 2 punkten, 6 §, 7 § 1 mom. och 8—11 § samt fogas till lagen nya 11 a—11 g § som följer:

4 §

För fartyg i utrikestrafik skall fartygsanmälan samt övriga i förordning närmare nämnda uppgifter och handlingar inlämnas till den tullanstalt där fartyget *ut- eller* inkla-
reras.

5 §

Befriade från farledsavgift är fartyg:

2) som staten äger och som inte används i kommersiellt syfte;

6 §

Sjöfartsverket kan på grunder som anges i förordning i enskilda fall bevilja nedsättning av eller befrielse från farledsavgift eller bestämma att en redan betald farledsavgift eller del därav skall återbetalas. Vederbörande ministerium kan dock avgöra ett ärende som är principiellt viktigt.

I beslut som givits med stöd av 1 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

7 §

Fartygets ägare svarar för att avgiften betalas. Samma ansvar har också den som för ägarens räkning anmäler fartyget för inklaring.

8 §

Tullverket ombesörjer fastställandet, debiteringen och uppbörden av farledsavgiften.

Den som enligt 7 § svarar för att farledsavgiften betalas skall lämna nödvändiga uppgifter för fastställande av avgiften i enlighet med 4 §. I stället för en skriftlig anmälan kan uppgifter lämnas i elektronisk form eller i annan för automatisk databehandling lämplig form.

Tullstyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid betalning av farledsavgiften.

9 §

Sjöfartsverket skall tillställa tullverket material, utredningar och utlåtanden som krävs för tillämpningen av denna lag samt vid behov ge även annan handräckning.

10 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på betalningen av farledsavgift, påföljder vid dröjsmål med betalningen, indrivning i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som bestäms om tull i 29 och 30 § tullagen (1466/1994).

11 §

Har farledsavgiften eller en del därav på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att tullmyndigheten till någon del inte har prövat saken, utan att den betalningsskyldige har orsakat det, inte blivit påförd eller återburits till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren, om ärendet inte annars är anhängigt eller avgjort genom beslut med anledning

av besvär, rätta sitt beslut (*rättelse till avgiftstagarens fördel*).

Rättelsen skall göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller med stöd av den betalningsskyldiges anmälan borde ha fastställts.

11 a §

Om distriktstullkammaren med anledning av rättelseyrkande eller besvär eller av annan orsak konstaterar att farledsavgiften har fastställts till ett för högt belopp eller återburits till ett för lågt belopp, skall distriktstullkammaren rätta sitt beslut, om inte ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär (*rättelse till den avgiftsskyldiges fördel*).

Rättelsen kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller även senare på grundval av ett skriftligt yrkande som gjorts inom nämnda tid.

11 b §

Har farledsavgiften blivit helt eller delvis opåförd på grund av att den betalningsskyldige helt eller delvis har försummat sin anmälningsplikt eller inlämnat bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, eller har farledsavgiften av nämnda skäl återburits till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren ålägga den betalningsskyldige att betala den farledsavgift som inte påförts honom (*efterdebitering*).

Efterdebitering skall verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller borde ha fastställts.

11 c §

Innan rättelse till avgiftstagarens fördel eller efterdebitering verkställs skall den som enligt 7 § svarar för betalningen av farledsavgiften beredas tillfälle att bli hörd.

11 d §

Farledsavgiften kan höjas (*avgiftshöjning*):
1) med högst 30 procent, om den betalningsskyldige har lämnat bristfälliga eller oriktiga uppgifter för fastställande av far-

ledssavgiften, eller om han helt eller delvis underlåtit att fullgöra sin anmälningsplikt, samt

2) med högst 50 procent, om den betalningsskyldige för fastställande av farledsavgiften uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling eller om han underlåtit att lämna uppgifter för fastställande av farledsavgift eller annars försummat sin skyldighet att lämna uppgifter och förfarandet varit ägnat att medföra att den betalningsskyldige skulle ha kunnat undgå farledsavgift.

Om ett förfarande som avses i 1 mom. 2 punkten med beaktande av den fördel som kan fås därav och andra omständigheter som inverkar på ärendet skall anses som grovt, skall farledsavgiften höjas med minst 50 procent och högst 100 procent.

11 e §

Om det förfarande som avses i 11 d § 1 mom. gäller en åtgärd för vilken någon farledsavgift inte påförs eller om avgiftsbeloppet är obetydligt och avgiftshöjning inte har

påförts, kan i *felavgift* uppbäras minst 50 mark och högst 15 000 mark.

11 f §

Den som försummar sin anmälningsplikt eller någon annan skyldighet enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller annars bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *farledsavgiftsförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

11 g §

Ändring i beslut som gäller farledsavgift eller återbäring av farledsavgift eller i något annat beslut som meddelats med stöd av denna lag kan, om inte något annat anges i denna lag, sökas med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i tullagen bestäms om sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Nådendal den 18 juni 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Anneli Taina*

Lag

om ändring av lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1980 om farledsavgift (1028/1980) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. 2 punkten, 6 §, 7 § 1 mom. och 8—11 § samt
fogas till lagen nya 11 a—11 g § som följer:

Gällande lag

4 §

För fartyg i utrikestrafik skall fartygsanmälan samt övriga i förordning närmare nämnda uppgifter och handlingar inlämnas till den tullanstalt, där fartyget ut- eller inklareras.

Föreslagen lydelse

4 §

För fartyg i utrikestrafik skall fartygsanmälan samt övriga i förordning närmare nämnda uppgifter och handlingar inlämnas till den tullanstalt där fartyget inklareras.

5 §

Befriade från farledsavgift är fartyg:

2) som staten äger;

2) som staten äger och som inte används i kommersiellt syfte;

6 §

Handels- och industriministeriet kan på grunder om vilka stadgas genom förordning, i enskilda fall bevilja nedsättning av eller befrielse från farledsavgift eller bestämma, att redan erlagd farledsavgift eller del därav skall återbetalas.

Genom förordning kan tullstyrelsen be- myndigas att bevilja i 1 mom. avsedd ned- sättning av, befrielse från eller återbäring av avgift, då beloppet av den förmån som be- viljas inte överstiger en summa, som be- stäms genom förordning, och det inte är frå- ga om ändring av tidigare praxis eller eljest om ett principiellt viktigt fall.

7 §

Fartygets ägare svarar för att avgiften er- läggs. Samma ansvar åvilar den som för ägarens räkning anmäler fartyget till in- eller utklarering.

6 §

Sjöfartsverket kan på grunder som anges i förordning i enskilda fall bevilja nedsättning av eller befrielse från farledsavgift eller be- stämma att en redan betald farledsavgift el- ler del därav skall återbetalas. Vederbörande ministerium kan dock avgöra ett ärende som är principiellt viktigt.

I beslut som givits med stöd av 1 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

7 §

Fartygets ägare svarar för att avgiften be- talas. Samma ansvar har också den som för ägarens räkning anmäler fartyget för inklare- ring.

Gällande lydelse

8 §

Den som försummar anmälningar eller annan skyldighet, som avses i denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser, eller som annars bryter mot nämnda stadganden eller bestämmelser skall, såvida strängare straff för handlingen inte annorstädes i lag är stadgat, för *farledsavgiftsförseelse* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

(Se 11 f § i förslaget)

9 §

Tullverket *utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag samt* ombesörjer fastställandet, debiteringen och uppbörden av *den däri avsedda* farledsavgiften.

(Se 8 § 1 mom. i förslaget)

Sjöfartsmyndigheterna skall tillställa tullverket material, utredningar och utlåtanden som erfordras för tillämpningen av denna lag samt vid behov giva även annan handräckning.

10 §

Om fastställandet och erläggandet av farledsavgift, myndigheter, anmälningsskyldighet, avgiftsrättelse, efterdebitering, avgiftshöjning, felavgift, underlåtenhet att erlagga avgift och sökande av ändring samt även i övrigt gäller, såframt ej annat är stadgat i denna lag, i tillämpliga delar vad i tullagen (573/78) eller med stöd av den är stadgat.

11 §

I *handels- och industriministeriets eller tullstyrelsens beslut i ärende som avses i 6 §* får ändring inte sökas genom besvär.

(Se 6 § 2 mom. i förslaget)

Föreslagen lydelse

8 §

Tullverket ombesörjer fastställandet, debiteringen och uppbörden av farledsavgiften.

Den som enligt 7 § svarar för att farledsavgiften betalas skall lämna nödvändiga uppgifter för fastställande av avgiften i enlighet med 4 §. I stället för en skriftlig anmälan kan uppgifter lämnas i elektronisk form eller i annan för automatisk databehandling lämplig form.

Tullstyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid betalning av farledsavgiften.

9 §

Sjöfartsverket skall tillställa tullverket material, utredningar och utlåtanden som krävs för tillämpningen av denna lag samt vid behov ge även annan handräckning.

10 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på betalningen av farledsavgift, påföljder vid dröjsmål med betalningen, indrivning i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som bestäms om tull i 29 och 30 § tullagen (1466/1994).

11 §

Har farledsavgiften eller en del därav på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att tullmyndigheten till någon del inte har prövat saken, utan att den betalningsskyldige har orsakat det, inte blivit påförd eller återburits till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren, om ärendet inte annars är anhängigt eller avgjort genom beslut med anledning av besvär, rätta sitt beslut (rättelse till avgiftstagarens fördel).

Rättelsen skall göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

farledsavgiften fastställdes eller med stöd av den betalningsskyldiges anmälan borde ha fastställts.

(Nya 11a—11g §)

11 a §

Om distriktstullkammaren med anledning av rättelseyrkande eller besvär eller av annan orsak konstaterar att farledsavgiften har fastställts till ett för högt belopp eller återburits till ett för lågt belopp, skall distriktstullkammaren rätta sitt beslut, om inte ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär (rättelse till den avgiftsskyldiges fördel).

Rättelsen kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller även senare på grundval av ett skriftligt yrkande som gjorts inom nämnda tid.

11 b §

Har farledsavgiften blivit helt eller delvis opåförd på grund av att den betalningsskyldige helt eller delvis har försummat sin anmälningsplikt eller inlämnat bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, eller har farledsavgiften av nämnda skäl återburits till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren ålägga den betalningsskyldige att betala den farledsavgift som inte påförts honom (efterdebitering).

Efterdebitering skall verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller borde ha fastställts.

11 c §

Innan rättelse till avgiftstagarens fördel eller efterdebitering verkställs skall den som enligt 7 § svarar för betalningen av farledsavgiften beredas tillfälle att bli hörd.

11 d §

Farledsavgiften kan höjas (avgiftshöjning):
1) med högst 30 procent, om den betalningsskyldige har lämnat bristfälliga eller oriktiga uppgifter för fastställande av farledsavgiften, eller om han helt eller delvis un-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

derlåtit att fullgöra sin anmälningsplikt, samt
2) med högst 50 procent, om den betalningsskyldige för fastställande av farledsavgiften uppsätligen eller av grov vårdslöshet har lämnat en bristsfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling eller om han underlåtit att lämna uppgifter för fastställande av farledsavgift eller annars försummat sin skyldighet att lämna uppgifter och förfarandet varit ägnat att medföra att den betalningsskyldige skulle ha kunnat undgå farledsavgift.

Om ett förfarande som avses i 1 mom. 2 punkten med beaktande av den fördel som kan fås därav och andra omständigheter som inverkar på ärendet skall anses som grovt, skall farledsavgiften höjas med minst 50 procent och högst 100 procent.

11 e §

Om det förfarande som avses i 11 d § 1 mom. gäller en åtgärd för vilken någon farledsavgift inte påförs eller om avgiftsbeloppet är obetydligt och avgiftshöjning inte har påförts, kan i felavgift uppbäras minst 50 mark och högst 15 000 mark.

11 f §

Den som försummar sin anmälningsplikt eller någon annan skyldighet enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller annars bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för farledsavgiftsförseelse dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

11 g §

Ändring i beslut som gäller farledsavgift eller återbäring av farledsavgift eller i något annat beslut som meddelats med stöd av denna lag kan, om inte något annat anges i denna lag, sökas med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i tullagen bestäms om sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 199 .

